

«Οι Βιρτουόζοι» από το Cine Δράση

Το Cine Δράση συνεχίζει τις θερινές προβολές της την **Πέμπτη 25 Ιουνίου** στις 9:00 στο 3ο δημοτικό σχολείο Βριλησίων με την βρετανική κωμωδία «Οι Βιρτουόζοι» του σεναριογράφου-σκηνοθέτη **Mark Herman**. Η συγκινητική, στοχαστική και διασκεδαστική ιστορία της επιβίωσης μιας πόλης μέσα από την επιβίωση μιας ορχήστρας χάλκινων πνευστών στο τοπικό ανθρακωρυχείο, της οποίας τα μέλη διεκδικούν δουλειά και αξιοπρέπεια σε μια χρονική περίοδο που το μέλλον δείχνει ζοφερό ως αποτέλεσμα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της κυβέρνησης Θάτσερ που προκάλεσε κύμα κλεισίματος ορυχείων και κατέστρεψε τις κοινότητες εξόρυξης άνθρακα της Βόρειας Αγγλίας. Η κεντρική εικόνα στο «Brassed Off» είναι αυτή ενός προσώπου λαμπερού, άχαρου, εντελώς σοβαρού. Είναι το πρόσωπο ενός άντρα που πιστεύει ακράδαντα πως ό,τι κάνει είναι το πιο σημαντικό πράγμα στον κόσμο και πιθανώς σε κάποια γωνιά του μυαλού του θεωρεί ότι τα ορυχεία υπάρχουν μόνο για να του παρέχουν μουσικούς. Το όνομα του είναι Ντάνι (Pete Postlethwaite «Στο Όνομα του Πατρός») και είναι ο αρχηγός της μπάντας που αποτελείται από ανθρακωρύχους που εργάζονται στο φανταστικό ορυχείο Grimley Colliery του Γιορκσάιρ που πρόκειται να κλείσει τις πόρτες του, ανάλογα με την ψήφο των ανθρακωρύχων του. Είναι το 1992 και η κυβέρνηση των Συντηρητικών υλοποιεί παλαιότερη της απόφαση για αντικατάσταση του άνθρακα ως πηγή καύσιμου με την πυρηνική ενέργεια, απόφαση που οδήγησε στο κλείσιμο περίπου 140 ορυχείων, ενώ περισσότερες από 200.000 θέσεις εργασίας ανθρακωρύχων, κηρύχθηκαν περιττές. Το κλείσιμο του ορυχείου σημαίνει τον θάνατο μιας πόλης σαν το Grimley, καθώς η οικονομία του εξαρτάται εξ ολοκλήρου από τους μισθούς των ανθρακωρύχων, των οποίων οι οικογένειες γενιές και γενιές δούλευαν εκεί και στον ελεύθερο χρόνο τους έπαιζαν στην μπάντα που ιδρύθηκε το 1881. Η αίθουσα εξάσκησης τους είναι γεμάτη με φωτογραφίες προηγούμενων μαέστρων, που κοιτάζουν αυστηρά από ψηλά την τρέχουσα γενιά μουσικών. Ο Ντάνι αγαπάει τη μουσική. Είναι αυστηρός ως προς τις υποχρεώσεις των μουσικών του. Μπορεί αυτοί να εργάζονται στα βάθη της γης όλη μέρα, αλλά στην πρόβα περιμένει σοβαρότητα και συγκέντρωση. Εκείνοι τον αντιμετωπίζουν με σεβασμό και φόβο. Θέλουν να αποχωρήσουν γιατί τα έξοδα συμμετοχής είναι μεγάλα και στο σπίτι γκρινιάζουν για το χρόνο που αφιερώνουν, κάνουν πρόβες για το πως θα του το πουν, αλλά μπροστά του στέκονται προσοχή. Παρά τον κίνδυνο της επικείμενης ανεργίας που είναι παντού ορατός στην πόλη, η μπάντα συνεχίζει να παίζει, φτάνοντας στους ημιτελικούς 14 πόλεων και κατευθυνόμενη προς τα μεγάλα πλέρυ οφ του εθνικού διαγωνισμού συγκροτημάτων στο Royal Albert Hall. Αλλά όπως γίνεται συνήθως, ο δρόμος για τη δόξα είναι στρωμένος με απροσδόκητα εμπόδια. Η αφήγηση διανθίζεται από άλλες μικρότερες ιστορίες. Υπάρχει ένα love story που αφορά δυο νέους ανθρώπους τον ανθρακωρύχο-μουσικό Άντι (Ewan McGregor) και την Γκλόρια

(Tara Fitzgerald) μια όμορφη νεαρή γυναίκα που έρχεται στην πόλη απεσταλμένη των ιδιοκτητών του ορυχείου με στόχο να μελετήσει τη βιωσιμότητα του(!), πράγμα που δεν αποκαλύπτει. Εγγονή παλιού στελέχους της μπάντας η Γκλόρια, είναι και η ίδια εξαιρετική μουσικός. Με την πρώτη της εμφάνιση παίζει το «Κοντσέρτο του Ροντρίγκο» του Ισπανού Χοακίν Ροντρίγκο Αρανχουέθ και η ερμηνεία της φέρνει δάκρυα στα μάτια μερικών μελών της μπάντας και μια λάμψη στα μάτια του νεαρού Άντι ο οποίος ήταν ερωτευμένος μαζί της στο σχολείο. Συνεπώς γίνεται αμέσως δεκτή από τα υπόλοιπα μέλη που όλοι είναι άντρες. Υπάρχει μια κρίση που αφορά τον Φιλ (Stephen Tompkinson), γιο του Ντάνι που αδυνατεί να συνεννοηθεί με τη σύζυγο του παρόλο που αγωνίζεται σκληρά να ικανοποιήσει τις ανάγκες της πολύτεκνης οικογένειας του. Θέλει να παραιτηθεί από το συγκρότημα, αλλά δεν έχει το θάρρος να το πει στον πατέρα του. Και τέλος υπάρχει ένα σοβαρό θέμα υγείας που αφορά τον ίδιο τον Ντάνι. Ο σκηνοθέτης Mark Herman αποδεικνύει στο «Brassed Off» ότι έχει όλα τα προσόντα ώστε να μετατρέψει ένα προβληματικό θέμα (τα κλεισίματα ορυχείων και το αλυσιδωτό αποτέλεσμα των αναγκαστικών απολύσεων δεν είναι και το καταλληλότερο υλικό από το οποίο είναι φτιαγμένες οι ξεκαρδιστικές κωμωδίες) σε γλυκό, ανάλαφρο φιλμ με έντονο πολιτικοκοινωνικό μήνυμα. Απροσδόκητος βοηθός της επιτυχίας του αποδεικνύεται η ίδια η μουσική, η οποία πεοσφέρει ένα σταθερό φόντο σε μεγάλο μέρος της δράσης: το σκηνικό εργατών και διαδηλωτών που φεύγουν απογοητευμένοι από το ανθρακωρυχείο, γίνεται ακόμη πιο συγκινητικό από τη μελωδία που το συνοδεύει. Οι ερμηνείες όλων είναι κορυφαίες. Ο McGregor δίνει ζωή στο ρόλο του, η Fitzgerald ακτινοβολεί και ο Tompkinson είναι εξαιρετικός ως άνθρωπος που βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Αλλά είναι ο Postlethwaite που αναβαθμίζει και εξευγενίζει την ταινία με την ερμηνεία του ως αρχηγός της μπάντας για τον οποίο όλα περνούν σε δεύτερη μοίρα μετά τη μουσική. Η υποκριτική του αρτιότητα επιτυγχάνεται με λόγια, συναίσθημα, μια στάση ή μια έκφραση. Σε όλες τις σκηνές της ταινίας ο θεατής πιστεύει ότι ο βετεράνος ηθοποιός είναι όντως αρχηγός, και μάλιστα πολύ καλός, της μπάντας χάλκινων πνευστών του Grimley Colliery. Οι μπάντες χάλκινων πνευστών στην Αγγλία συντηρούνται από πολλά διαφορετικά ιδρύματα. Σχολεία, αστυνομία, στρατό, συνδικάτα, ή ομάδες εργατών. Η μουσική στην ταινία ερμηνεύεται από την Grimethorpe Colliery Band. Αγγλία, Δραματική, Κοινωνική, 1997. Διάρκεια: 107'. Σενάριο - Σκηνοθεσία: Mark Herman. Πρωταγωνιστούν: Ewan McGregor, Pete Postlethwaite, Stephen Tompkinson, Jim Carter, Tara Fitzgerald. *** Οι καλοκαιρινές προβολές του Cine-Δράση πραγματοποιούνται κάθε Πέμπτη στις 9.00 το βράδυ, στο 3ο Δημοτικό Σχολείο Βριλησίων (25ης Μαρτίου & Μακεδονίας)**